ARREST VAN HET HOF (Tweede kamer)
27 maart 1985 *

In zaak 12/84,

I. Kypreos, te Athene, vertegenwoordigd door E. Komboti, advocaat te Athene, domicilie kiezende te Luxemburg bij E. Alimonaki, Rue Antoine-Meyer 57/59,

verzoeker,

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Carbery, adviseur bij de juridische dienst van het secretariaat-generaal, als gemachtigde, bijgestaan door C. Mavrakos, lid van de juridische dienst van het secretariaat-generaal, als mede-gemachtigde, domicilie kiezende te Luxemburg bij H.J. Pabbruwe, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, Boulevard Konrad-Adenauer 100,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van de weigering van de Raad om verzoeker te plaatsen op de lijst van geschikte kandidaten van het ter vorming van een aanwervingsreserve van Griekstalige typisten georganiseerde algemeen vergelijkend onderzoek C/255,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, P. Pescatore en K. Bahlmann, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: D. Louterman, administrateur

**

het navolgende

* Procestaal: Grieks.

** gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 14 februari 1985,

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 10 januari 1984, heeft I. Kypreos, te Athene (hierna: verzoeker), beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen tot nietigverklaring van de weigering van de Raad om hem te plaatsen op de lijst van geschikte kandidaten van het ter vorming van een aanwervingsreserve van Griekstalige typisten georganiseerde algemeen vergelijkend onderzoek Raad/C/255 (PB 1983, Griekse uitgave, C 8).

2 In de aankondiging van het vergelijkend onderzoek was ondermeer vermeld, dat de sollicitanten voldoende bekwaam moesten zijn voor de betrokken functie en een grondige kennis moesten bezitten van de Griekse taal alsmede een behoorlijke kennis van een andere officiële taal van de Gemeenschappen. Vast staat, dat verzoeker in zijn sollicitatie verklaarde te beschikken over een „goede kennis" van het Engels in het lezen, schrijven en spreken.

3 In een eerste fase werd verzoeker tot het vergelijkend onderzoek toegelaten, waarop hij op 6 september 1983 te Athene aan het schriftelijk examen deelnam. Bij brief van 31 oktober 1983 werd hem meegedeeld, dat hij was toegelaten tot het mondeling examen; dit vond plaats op 18 november 1983, eveneens te Athene. Blijkens het onderzoek van de zaak kwam de jury bij het testen van verzoekers talenkennis tot de conclusie, dat deze de Engelse taal in het geheel niet beheerste en de vragen die hem werden gesteld zelfs niet begreep. Bij brief van 2 december 1983, die het voorwerp uitmaakt van het onderhavige beroep, deelde de jury verzoeker mee, dat hij niet op de lijst van geschikte kandidaten was geplaatst. De Raad geeft toe, dat de administratie in die brief vergat te vermelden, op welke grond verzoekers sollicitatie was afgewezen.

4 Op 10 januari 1984 heeft verzoeker beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de jury van het vergelijkend onderzoek, stellende dat dit niet met rede-

nen was omkleed en ongegrond was. Verzoeker is voorts van oordeel dat hij om politieke redenen is geweerd, op grond dat hij zich kandidaat had gesteld bij de parlementsverkiezingen in Griekenland en in 1981 bij de verkiezingen van het Europees Parlement.

5 Toen de Raad zich door het verzoekschrift bewust werd van het gebrek aan motivering, stelde hij verzoeker bij brief van 22 februari 1984 in kennis van de reden van zijn afwijzing, en bood hij hem aan zijn advocaat te betalen indien hij zijn beroep introk. In zijn antwoord van 28 februari 1984 drong verzoeker er evenwel op aan, dat de jury zijn geval opnieuw in overweging zou nemen en zijn beoordeling zou herzien. Daarop wendde de directeur Personeelszaken van de Raad zich tot de jury van het vergelijkend onderzoek. Na beraadslaging besloot de jury eenparig, de cijfers van verzoeker niet te herzien en zijn oorspronkelijke besluit te handhaven. Bij brief van 23 maart 1983 gaf de voorzitter van de jury te kennen dat, waar verzoeker voor het mondeling examen talenkennis 5/20 had behaald, zulks naar het oordeel van de jury al zeer royaal was. Bij brief van 29 maart 1984 deelde de Raad het standpunt van de jury aan verzoeker mee.

6 Ondanks deze toelichtingen heeft verzoeker zijn beroep gehandhaafd, stellende dat het examen talenkennis slechts facultatief was, dat de beoordeling van de jury onjuist was en dat hij om politieke redenen is afgewezen.

7 Daar verzoeker niet ter terechtzitting is verschenen, heeft de Raad zich ertoe bepaald de in zijn schriftelijke memories geformuleerde argumenten en conclusies te bevestigen.

8 De Raad dient vooreerst akte te worden verleend dat, gezien de in de loop van de procedure verstrekte toelichtingen, het middel ontleend aan gebrek aan motivering zonder voorwerp is geraakt.

9 Wat de aard van het in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek voorziene examen betreft, moet worden vastgesteld dat luidens de bewoordingen van die aankondiging, punt IV, sub b, het mondeling examen talenkennis verplicht en alleen het schriftelijk examen facultatief was.

10 Met betrekking tot verzoekers opmerkingen omtrent zijn resultaat voor het mondeling examen Engels, zij opgemerkt dat hij de behoeften van meertalige diensten als die van de Gemeenschappen miskent. Dat naast de moedertaal een „behoorlijke" kennis van één andere officiële taal van de Gemeenschappen werd verlangd, was een minimumvereiste, dat de jury moest beoordelen met de voor de communicatiebehoeften binnen de gemeenschapsadministratie noodzakelijke nauwkeurigheid. Het staat niet aan het Hof, om het oordeel dat de jury zich op dit punt volkomen onafhankelijk heeft gevormd, en dat wijst op een klaarblijkelijke taalkundige ongeschiktheid, te toetsen.

11 De door verzoeker tot de jury van het vergelijkend onderzoek gerichte verwijten van politieke aard zijn tenslotte volkomen ongegrond.

12 Op grond van het bovenstaande moet het beroep worden verworpen.

Kosten

13 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen.

14 Volgens artikel 70 van het Reglement voor de procesvoering blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden der Gemeenschappen gemaakt, te hunnen laste. Aangezien verzoeker heeft deelgenomen aan een door een gemeenschapsinstelling georganiseerd vergelijkend onderzoek, komt hij voor toepassing van deze bepaling in aanmerking.

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

Due Pescatore Bahlmann

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 27 maart 1985.

De griffier
P. Heim

De president van de Tweede kamer
O. Due